

foreffreven, og hvis Tilfidesættelse bevirker, at Stemmegivningen taber sin Gyldighed. Det ærede Mindretal kan beklage, at der er en saadan Bestemmelse, og sige, at den er ubillig og urimelig, men Bestemmelsen er der nu engang, og saalænge den bestaaer, maae vi høre os for den; vil man have den forandret, saa kan det ikke skee ved en Afstemning under denne Sag, men Tiden dertil vil være, naar vi om nogen Tid komme til at behandle den nye Valglov. Men dersom det altsaa kan antages, at den Tilfidesættelse, der har fundet Sted, er af en saadan Natur, at den ikke lader sig afhjælpe paa anden Maade, kan der heller ikke længere være Tale om Udsættelse eller Ikke-Udsættelse af denne Sags Afgjørelse, thi det Spørgsmaal taber sin Betydning derved, at Udsættelsen ikke vil være til nogenformhelt Nytte, og Spørgsmaalet bliver da, om Valget skal anerkjendes eller ikke anerkjendes. Det er altsaa ikke om Udsættelse eller Ikke-Udsættelse, der fornøftigviis kan være Spørgsmaal, men kun om Anerkjendelse eller Ikke-Anerkjendelse. Naar Valget staaer mellem disse 2 Alternativer, troer jeg, at der saavel i Udvalgets Betænkning som i, hvad vi have hørt af den ærede Ordfører, foreligger saa tilstrækkelige og bestemte Data til at forkaste Valget, at det er overflødigt videre at udtale sig herom; jeg troer, at kun meget Faa, naar de nu skulle stemme om Valgets Anerkjendelse, da ville komme til at billige det. Jeg skal dog, da jeg har Ordet, inden jeg slutter, tillade mig at berøre en Indvending, som er bleven gjort gjældende til Fordeel for Anerkjendelsen af Valget; man har nemlig sagt omtrent saaledes: de Mangler, som findes her ved dette Valg, ere ganske vist oplyste at være tilstede og at være store, det skal gjerne indrømmes, men naar man undersøger Forholdet næriere, vil man see, at de findes omtrent ved hvert Valg, altsaa maatte omtrent ethvert Valg kunne anfægtes af disse Grunde. Det vil imidlertid let sees, af hvor liden Betydning en saadan Argumentation er. Vi vide jo Alle, at det gamle Ordsprog har Ret, som siger: hvor ingen Klage er, er der heller ingen Dom; saalænge en Lovregelmæssighed ikke er bleven dragen frem, saalænge kan der heller ikke være Tale om at tillægge den Retsvirk-

ning; først naar den paatales, indtræder Retsvirkningen. Det vilde være i allerhøjeste Grad rimeligt, for at tage et Exempel fra en anden Klasse Lovovertrædelser, om en Mand, som var anlagt for et Eiendomsindgreb, vilde forlange Sagen afviist, fordi mange Andre ere gaaede Ramt forbi for lignende Sager; men det er desuagtet den selvsamme Indvending, der her kommer frem paa en anden Maade og i en anden Form. Jeg skal derfor tilraade det høie Thing for det Første at træffe en Afgjørelse strax uden Udsættelse og derefter at lade Afgjørelsen falde i Retning af Valgets Tilfidesættelse.

Winther: Naar man har seet de Stemmelister og Valglistes, som Udvalget har bragt tilstede ved Undersøgelsen af denne Sag, kan man let forstaae, at det ikke har kunnet fælde nogen afgjørende Dom i Sagen; thi flere af dem ere jo i en saa stammelig uordentlig Tilstand og saa uklare, at det er meget vanskeligt at læse dem, end sige at læse dem med Sikkerhed. Jeg kan derfor ikke undres over, at Udvalget har stillet sig, som det har, at Nogle i deres Skjøn ere gaaede til een Side, og Andre til en anden; men Et forekommer det mig, at de Alle ere enige om, og det er, at denne Sag ikke er moden til Afgjørelse, forsaavidt de nødvendige Oplysninger allerede nu skulde være tilstede. De ere Alle enige om, at de fornødne Oplysninger ikke ere tilstede, og det er ganske særlige Omstændigheder, som gjøre, at to Medlemmer i Udvalget ville have, at Thinget strax skal fælde sin Dom, uagtet de selv erkjende, at Sagen ikke er tilstrækkelig oplyst; det er Bestaffenheden af Listerføringen i et bestemt Pastorat. Med Hensyn til denne er det nu allerede blevet omtalt baade af et æret Medlem af Mindretallet og af den ærede Ordfører, at der er fremkommet et hyderligere Actstykke, som imidlertid den ærede Ordfører ikke vilde tillægge nogen Værdi, medens det af det andet nævnte Medlem dog blev tillagt nogen Værdi. Det træffer sig nu saaledes, at jeg har læst det Brev, som fulgte med den Liste, der siges at være den anden førte Stemmeliste. I dette Brev er der en Yttring, som den ærede Ordfører ikke læste med, da han an-